

I tilfælde, hvor der er afsagt dom i en sag, hvori den pågældende udlænding er indgået, og hvor der ved dommen er taget stilling til, om den pågældende har været udsat for menneskehandel, skal Udlændingesservice lægge denne vurdering til grund.

Det foreslås, at udrejsefristen fastsættes til 30 dage, medmindre særlige grunde taler derimod. Typisk vil særlige grunde være, hvis den pågældende udlænding af hensyn til den offentlige orden ikke bør have en længere udrejsefrist end ellers.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 14, 2. pkt., kan udrejsefristen efter anmodning fastsættes til et senere tidspunkt eller forlænges, såfremt særlige grunde taler derfor, eller hvis udlændingen samarbejder om en forberedt hjemsendelse. Særlige grunde kan f.eks. være lægelige hensyn, eller hensynet til at den pågældende udlænding kan vidne mod eventuelle bagmænd i forbindelse med efterforskning eller behandling af en straffesag om menneskehandel her i landet.

Fastsættelse af udrejsefristen til et senere tidspunkt eller forlængelse heraf under henvisning til, at udlændingen samarbejder om en forberedt hjemsendelse, forudsætter, at udlændingen skal tage imod de forskellige tilbud om hjælp, som tilbydes, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2. Den pågældende udlænding skal herunder blandt andet om muligt medvirke til at give oplysninger, der kan etablere de nødvendige kontakter i hjemlandet.

Udlændingesservice skal i den enkelte sag foretage en konkret vurdering af, om udlændingen samarbejder om denne del af hjemsendelsen. I denne vurdering indgår oplysninger fra de personer, som har direkte kontakt med de pågældende udlændinge, navnlig personer hos de NGO'er, der skal tilrettelægge hjemsendelsen. Hovedelementerne i denne vurdering vil være, om den pågældende tager imod de forskellige tilbud om hjælp, og om muligt medvirker til at give oplysninger, der kan hjælpe med at etablere de nødvendige kontakter i hjemlandet.

Det er endvidere en forudsætning for at fastsætte en udrejsefrist på op til 100 dage, at den pågældende udlænding underskriver nødvendige ansøgninger om rejseudokumenter m.v. Vurderingen heraf svarer til den vurdering, der skal foretages ved afgørelser efter udlændingelovens § 42 a, stk. 10, nr. 2. Udlændingesservice skal således indhente oplysninger fra politiet herom.

Den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 14, 3. pkt., indebærer, at udrejsefristen ikke kan overstige 100 dage. Hvis en udlænding, som ikke har villet samarbejde

om sin hjemsendelse, efter f.eks. 25 dage ønsker at medvirke hertil, fastsættes en udrejsefrist på 75 dage.

Hvis en udlænding inden for fristen på 100 dage ophører med at samarbejde om hjemsendelsen, skal der fastsættes en ny udrejsefrist. Udrejsefristen fastsættes til straks, hvis fristen på 30 dage er udløbet. I andre tilfælde fastsættes en udrejsefrist til det tidspunkt, hvor 30 dages fristen udløber.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 15, finder § 33, stk. 14, tilsvarende anvendelse for en udlænding, der har været udsat for menneskehandel, og som er udvist ved dom.

Udlændingesservice fastsætter således også i disse tilfælde udrejsefristen efter reglerne i § 33, stk. 14. Udrejsefristen regnes fra tidspunktet for løsladelsen, jf. udlændingelovens § 33, stk. 9, 2. pkt.

Udlændingesservices afgørelser om udrejsefristen efter de foreslåede bestemmelser i § 33, stk. 14 og 15, kan ikke påklages, jf. udlændingelovens § 46, stk. 2.

Efter udlændingelovens § 42 a, stk. 7, kan Udlændingesservice bestemme, at udlændinge, der er omfattet af Udlændingesservices forsørgelse, skal tage ophold efter Udlændingesservices nærmere bestemmelse.

Udlændinge, der har været udsat for menneskehandel, får i refleksionsperioden et beskyttelsestilbud, der omfatter ophold på et krisecenter eller et lignende bosted, og det forudsættes derfor, at Udlændingesservice normalt godkender denne indkvarteringsform.

Udlændinge, der har været udsat for menneskehandel, og som ikke ønsker at tage imod tilbuddet om forberedt hjemsendelse og ophold på et krisecenter eller lignende bosted og ikke vil medvirke til hjemsendelsen, vil kunne frihedsberøves efter udlændingelovens § 36 med henblik på at sikre muligheden for udsendelse.

Endvidere er en udlænding, som har været udsat for menneskehandel og har indgivet ansøgning om asyl, omfattet af udlændingelovens § 35, stk. 2, og vil således kunne varetægtsfængsles, hvis den pågældende er udvist ved endelig dom, med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af bestemmelsen om udvisning.

Har den pågældende ikke ansøgt om asyl, og er den pågældende tildelt en refleksionsperiode i forlængelse af dommen – fordi der ikke er sådanne hensyn til den offentlige orden, som gør, at udrejsefristen er fastsat til straks, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.2 – vil der derimod normalt ikke skulle ske varetægtsfængsling efter § 35, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 42 a, stk. 8, bestemmer Udlændingesservice, medmindre særlige grunde taler derimod, at en udlænding, der er udvist ved endelig